

Вяра

Цитати от светите отци и Светото Писание

"Н

е бойте се и не се страхувайте от това голямо множество, защото войната не е ваша, а Божия" (2Пар. 20:15).

".. изправете се тогава и подигнете главите си, защото се приближава избавлението ви" (Лук. 21:28).

"Ще дойде време, когато човеците не ще търпят здравото учение, но, водени от своите похоти, ще си насъберат учители да им гъделичкат слуха; те ще отвърнат слуха си от истината и към басни ще се обърнат" (2Тим. 4:3,4).

Който вдъхне в себе си макар и малко светския дух, той става хладен към християнството и изискванията му. Това равнодушие преминава в неприязън, ако продължи дълго и особено ако се съчетае с някои превратни учения. Духът на света с неговите превратни учения е дух неприязнен на Христа; той е дух антихристов; неговото разпространение води до разрастване на враждебността спрямо християнската вяра и християнския начин на живот. Нещо подобно става около нас (1882 г., *ред.*). Засега само глухо ръмжене се чува

отвсякъде, но няма да е чудно, ако скоро започне предреченото от Господа: *"Ще ви уловят... и прогонят... , ще бъдете предадени... и ще ви умъртвят"* (Лк 21:12-16).

Антихристовият дух е винаги еднакъв. Каквото е било в началото, ще бъде и сега, може би в друга форма, но със същото съдържание. **Какво да правим?! Твърдо изповядвайте истината и в сърцето, и в думите.**

"Знаеш признаците на Антихриста - не само сам ги помни, но и на всички ги разгласявай неуморно." Св. Кирил Йерусалимски

И за това Бог ще им прати действие на заблуда, за да повярват на лъжата, та да бъдат осъдени всички, които не са повярвали в истината, а обикнали неправдата (2 Сол. 2:1-12).

"И ще бъдете ненавиждани от всички заради Моето име" (Лк 21:17).

"Горко на света от съблазните, защото съблазни трябва да дойдат" (Мат. 18:7) е предвъзвестил нашият Господ Иисус Христос. И идването на съблазните е допуснато от Бога, както и нравственото бедствие, причинено от тях.

О, бедствено време! О, бедствено състояние! Какво нравствено бедствие, незабележимо за недуховните хора, но несравнимо по-страшно от всички потресаващи видими бедствия. О, бедствие, което започва във времето и не завършва във времето, но преминава във вечността! О, бедствие на бедствията, разбираемо само за истинските християни и истинските монаси и неразбираемо за онези, които то ще порази и погуби! Животът по Бога, ще стане много труден поради всеобхватността на Отстъплението... Те ще

действуват против Божиите раби и със силата на властта, и с клевети, и с лукави хитрости и козни, и с различни измами, и с жестоки гонения... В последните времена истинският монах (разбира се, това се отнася не само за монасите, но и за всички истински християни) едва ще може да намери някое далечно, скрито убежище, за да може в него малко по-свободно да служи на Бога, без да бъде въвлечен насила от Отстъплението и от отстъпниците в служение на сатаната.

Отстъплението е допуснато от Бога.

Какво означава това? Нима трябва да се примирим с Отстъплението и сами да участвуваме в него? - Не, разбира се! А ето какво:

Опази се от него самият ти. Опознай духа на времето, за да избегнеш по възможност неговото, влияние!

Какво можем да кажем ние за себе си? Как да живеем, как да постъпваме? Отговор на тези въпроси намираме у древните отци. Те са предсказали нашето положение. Те са ни предначертали и как да постъпваме при това положение. "В последните времена - е казал един от тях - онези, които истински ще служат на Бога, благоразумно ще се скрият от хората и няма да извършват пред тях чудеса, както в нашето време. Те ще вървят по пътя на деятелния духовен живот, пропит със смирение, и в Царството небесно ще се окажат по-велики от отците, които са се прославили с чудотворство." (4-ти отговор на преп. Нифонт). Какво дълбоко наставление, какво утешение за нас се крие в пророческите думи на този знаменосец и духоносен отец!

Колко важно е за нас това указание! От него следва ясният извод: там където има много шум, самореклама, търсене на популярност, т. е. където явно липсва смирението, а се вижда стремеж към слава, към издигане на себе си в очите на другите с действителни или преувеличени, мними трудове и заслуги - там няма истинско богоугождение.

Какво има там тогава? - "Там има само едно лицемерие". св. Тихон Задонски.

Бой се от това лицемерие. Бой се от лицемерието преди всичко в самия себе си, а след това и в другите. Бой се от него, тъкмо защото то е **характерно за нашето време** и може да зарази всеки, който се отклони макар и най-малко към лекомислено поведение... Преследвай лицемерието в себе си, гони го от себе си. *Отдели се от множеството заразени от него хора*, действащи съзнателно и несъзнателно под негово влияние, прикриващи служението си на света със служение на Бога, търсенето на временни блага с търсене на вечни блага, прикриващи под маската на святост един порочен живот и душа, всецяло предадена на страстите.

Умножават се лъжеучителите, заблудени от бесовска измама и вълличащи след себе си целия свят в тази измама. Необходимо ни е двойно по-голямо внимание, за **"да не помислим вълка за пастир"** и да не се доверим лекомислено на човек, **който може да погуби душата ни, като я поведе по лъжлив път.**

Господ, за благите цели на Своя божествен промисъл, допуска да се случват в живота ни или непосредствено от бесовете, или чрез зли хора, всевъзможни изкушения и нападения. Бог е допуснал дори Неговият Единороден Син да изпита такова нападение. Господ допуска

дяволът да напада и нас, грешните люде, чрез всевъзможни скърби и нещастия, но отново с благата цел - да ни очисти от греховете и още на земята да ни изпрати Своята неописуема милост, а след гроба да ни удостои с Небесното Си Царство. Затова няма да се смятаме изоставени от Бога, когато Той ни праша скърби. Напротив, ще се считаме за нещастни, ако Господ ни оставя без наказание, **помнейки Божиите думи: когото Господ обича, него наказва.** (Притч.3:12). Такова отношение, впрочем, към личните ни нещастия ще се появи у нас едва тогава, когато започнем да подражаваме на светиите по изтърпяването на всевъзможните бедствия, които са били толкова много в техния живот.

За паралела между старозаветната и Христовата Пасха: "Юдейската пасха е предобраз, а християнската е истина. Онази е избавила от телесна смърт, а тази е прекратила Божия гняв, под който попаднала цялата вселена; онази е избавила някога от Египет, тази е освободила от идолослужението; онази е погубила фараона, тази - дявола; подир онази следвала Палестина, а подир тази - Небето". Св. Йоан Златоуст (347-407)

"Нито блудници, ни идолослужители, ни прелюбодейци, ...ни мъжеложници, ... няма да наследят царството Божие" (1Кор. 6:9-10).

ОПИСАНИЕ НА АДА ОТ ЕЗИЧЕСКИ ЖРЕЦ:

"Колкото е далеч небето от земята, толкова е дълбок огънят под нас, потопените в него от нозете до главата. И което е най-страшното: никой никого не може да види лице в лице, защото всички са прилепени с гръб един към друг. Когато обаче ти се помолиш за нас, тогава отчасти виждаме лицата си един други. Ето това е утехата" **(из разговор на Св. Макарий с**

отдавна починал езически жрец, описан в древен Отечник с наставления на египетските пустинници).

"По благодат сте спасени чрез вярата" (Ефес. 2:8).

“Както живописците отначало с един цвят очертават образа на човека, а след това, добавяйки цвят след цвят, предават образа на този, който живописват, така и святата Божия благодат отначало чрез кръщението възстановява в човека чертите на образа Божи, а когато види, че ние с цялото си същество жадуваме за красотата на подобие Божие, тогава добродетел след добродетел разцъфтява в душата и издигайки лика ѝ от слава в слава, ѝ придава чертите на подобие Божие. Аз се молих за вас, да се удостоите и вие да получите този велик огнен Дух, Който получих аз. **Ако искате да Го получите така, че Той да пребъдва във вас, принесете най-напред телесни трудове и смирение на сърцето, и въздигайки своите помисли към небето, ден и нощ търсете с чисто сърце този огнен Дух - и Той ще ви се даде завинаги и навеки ... и Той, когато бъде приет от вас, ще ви открие небесните тайни, ще прогони от вас страха от хора и зверове и вие ще пребъдвате в небесна радост ден и нощ и, живеейки още в плът, ще бъдете подобни на тези, които вече се намират в Царството Небесно.”** Св. Антоний Велики

“Бог дава благодатта, наслаждението и радостта на Духа, бидейки дълготърпелив и предлагайки им този дар нито без полза, нито ненавременно и не случайно, а **с някаква неизказана премъдрост заради изпитанието на самовластната воля...** Духовната енергия на Божията благодат, поселила се в душата, произвежда голямо дълготърпение, мъдрост и тайнствено стопанисване на ума, както и голяма устойчивост за човека, който се бори с времената и годините... **енергията на Божията благодат,**

породила се в човека, и дарът на Светия Дух, който вярващата душа се удостоява да получи, дохождат след голяма борба, голямо отстояване, дълготърпение, изкушения и изпитания, през всички изтезания на самовластно изпитващия избор. И когато Духът не се наскърби от нищо, но пребивава в съгласие с радостта от всички спазени заповеди, тогава душата се удостоява да получи освобождение от страстите, в пълнота осиновение от Духа, тайнствено изричаща се премъдрост, духовно богатство и познание, което не може да съществува в този свят и на което стават причастни само християните... Както не е възможно риба да живее без вода или някой да се разхожда без крака, или да вижда светлината без очи, или да говори без език, или да чува без уши, така и без Господа Иисуса и без действието на Божествената сила няма познаване на тайните и премъдростта Божия.” Св. Макарий Велики

“Творецът е всял в душите ни семената на всички добродетели, но за тяхното израстване е необходимо въздействие от страна на Бога, така че в човека винаги има свободно произволение да приеме или да не приеме тези благодатни въздействия.” Св. Йоан Касиан
Римлянин

“В каквата степен човек се приближава към Бога в своите намерения, в такава степен и Бог се приближава към него с дарованията Си.

Смирението предшества благодатта, а самомнението предшества наказанието.” Св. Исаак Сирин

Ако всичко зависеше от Бога, в един миг всички биха станали свети. Едно Божие движение и всичко би се променило. Но законът е такъв, че човек трябва сам да пожелае и да потърси - и тогава благодатта вече няма да

го остави, стига смо той да ѝ остане верен.

Благодатта е обща за всички, само взимай... и достъпът до нея е открит за всички - и всички могат да бъдат спасени, ако пожелаят. Вината за неспасението носи не благодатта, а нашето нежелание.

Врагът и лукавото грехолюбиво сърце все дърпат към себе си. Божията благодат помага на този, който пази сам себе си, а който се хвърля в огъня - него тя оставя да изгори.

Благодатта на Светия Дух, когато дойде и се всели в сърцето, става извор на духовен живот, който води в живот вечен.

Благодатта става явна в онези, които успяват да умъртвят страстите с известни подвизи. Тази ясност се състои в особеното разбиране на вярата, в мирния строй на сърцето, в усилените молитви, в саможертването заради благо то на другите, в невъзмутимото търпение. Тъй че гледащите това не могат да се начудят. Отличителна черта на снйзхождането на Духа е дълбокият мир и откъснатостта от всичко видимо - навътре пред Бога. Тук се пресича всяко телесно движение и човек не чувства обичайните потребности.

Човек засвидетелства верността си към благодатта или към Господ с това, че нито в мислите, нито в чувствата, нито в делата, нито в думите си не допуска нищо такова, което съзнава като противно на Господа, и напротив - не пропуска да изпълни никакво дело и начинание, щом съзнава, че това е Божията воля. Това понякога изисква много труд, самопринуждение и съпротивляване срещу себе си.

Тази тайна е велика; но аз говоря за Христа и за църквата. Тъй и всеки един от вас така да обича жена си, както обича

себе си, а жената да се бои от мъжа си" (Ефес. 5:31-33).

"Вие, жените, покорявайте се на мъжете си, като на Господа" (Ефес. 5:22).

"Вие, мъжете, обичайте жените си" (Ефес. 5:25).

"Господ наказва, когото обича; бичува всеки син, когото приема" (Евр. 12:6, Притч. 3:12).

"През много скърби трябва да влезем в царството Божие" (Деян. 14:22).

По-голямата част от болестите ни са по причина на греховете. Затова най-доброто средство за предпазване и изцеление от тях е да не грешим. Грехът поражда не само душата, но и тялото. В някои случаи това е съвсем очевидно. В други, макар и да не е така явно, истината, че болестите на тялото във всички случаи са от греховете и заради греховете, си остава.

А припомниш ли си, че грехът отделя човека от Бога - Източника на живота, и го вкарва в разрез с всички закони, действащи и в него самия, и в природата, то чудно е, че изобщо грешникът остава жив след греха. То е поради милостта Божия, очакваща покаяние и обръщане. Следователно болният, преди да предприеме каквото и да е, трябва да побърза да се очисти от греховете и да се примири в съвестта си с Бога. Това ще прокара път и към благоприятното въздействие на лекарствата.

Известно е, че е живял някакъв прочут лекар, който не пристъпвал към лечение, докато болният не се изповяда и причасти със св. Тайни. Колкото по-тежко било заболяването, толкова по-настойчиво изисквал това.

"Всичко мога чрез Иисуса Христа, Който ме укрепява!" (Фил. 4:13).

Всеки ден вие полагате грижи за тялото си, за да го запазите в добро състояние. По същия начин трябва да храните ежедневно сърцето си с добри дела. **Тялото ви живее с храна, а духът - с добри дела.** Не отказвайте на душата си, която ще живее вечно, онова, което давате на тленното си тялото.

Св. Йоан Златоуст

"Някои хора, които живеят в света нерадиво, ме питаха: "Как ние, живеейки с жени и заплитайки се в светски грижи, можем да подражаваме на монашеския живот?" Аз им отговорих: "Всичко добро, каквото можете да вършите, вършете; никого не укорявайте, не ощетявайте, не лъжете, пред никого не се гордейте, никого не мразете, посещавайте църковните събрания, бъдете милосърдни към нуждаещите се, никого не съблазнявайте, не се докосвайте до чуждо нещо, бъдете доволни от вашите жени. Ако постъпвате така, не ще бъдете далече от Царството небесно". ЛЕСТВИЦА

"Който истински е възлюбил Господа, който истински желае и търси бъдещото Царство, който истински скърби за своите грехове, който истински помни за съда и вечните мъки, който истински се страхува как ще напусне тоя живот, той не ще възлюби нищо временно, не ще се суети и грижи ни за имущество и придобивки, ни за слава в този свят, ни за приятели, ни за братя, с една дума - за нищо земно, но като остави всичко светско и всяка грижа за него, а преди всички като възненавиди и плътта си, лишил се от всичко, без грижи и леност ще последва Христа, непрестанно гледайки към небето и от там очаквайки помощ, по думите на светията, който казва: *"Към Тебе се привърза душата ми"* (Пс.62:9), и по думите на друг приснопамятен: *"Не се затрудних, като Те последвах и не пожелах човешко спокойствие, Господи"* (Иерм.17:16)."

ЛЕСТВИЦА

Първото е отричане от всяко имущество, от хората и родителите; второто е отричане от своята собствена воля; третото - отхвърляне на тщеславието, което се явява след послушанието. *"Излезте от средата им и се отделете, казва Господ, и до нечисто не се допирайте"* (2 Кор. 6:17). Защото кой от миряните е извършил някога чудо? Кой е възкресил мъртви? Кой е изгонил бесове? - Никой... Движещият се да бяга, подражавайки на Лота, а не на жена му.

ЛЕСТВИЦА

"Гневете се, но не грешете; слънце да ви не залязва гневни; нито давайте място на дявола... Всяко огорчение и ярост, гняв, вик и хула да бъдат далече от вас заедно с всяка злоба, но бивайте един към другото добри, състрадателни, прощавайте си един другиму, както и Бог ви прости в Христа" (Ефес. 4:26, 31, 32).

"Нека всеки човек бъде бърз на слушане, бавен на говорене, бавен на гняв, защото човешкият гняв не върши Божия правда" (Иак. 1:19-20)

"Всеки, който превъзнася себе си, ще бъде унижен; а който се смирява, ще бъде въздигнат" (Лук. 18:14, Притча за митаря и фарисея).

*"Лицемерцо, извади **първом гредата** от окото си, и тогава ще видиш, как да извадиш сламката от окото на брата си"* (Мат. 7:5).